

[Axel Sørensen.]

ning, der fremkommer på baggrund af den rigtige selvangivelse, når der er tale om merindkomst.

Af enkeltheder i lovforslaget kan jeg nævne, at det må synes at være rimeligt, at en ikke regnskabspligtig skatteyder skal være pligtig at angive visse forhold vedrørende sit privatforbrug. Når man gennem en længere årrække har haft med skatteligning at gøre, synes det ganske nærliggende, at enhver skatteyder skal være pligtig at anføre, for så vidt hans opgørelse ikke bygger på direkte regnskab, men opgøres indirekte på formuebevægelsen, hvad han skønner, hans forbrug er. Til trods for, at vi nu skriver år 1957, er det imidlertid beklageligt at måtte sige, at mange mennesker ikke gør sig den anstrengelse at fundere over dette. Jeg synes, at vi herinde, hvor vi skal forme lovene, må pege på, at en selvangivelse for at være rigtigt udfyldt må, hvis den ikke bygger på et direkte regnskab, anføre et skøn over det private forbrug.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelse om, at de erhvervsdrivende, som falder ind under reglerne om regnskabspligt, men som undlader at føre regnskab eller afgiver et konstrueret materiale, kan idømmes bøde eller endog hæfte. Jeg må sige, at med hensyn til at følge bestemmelserne om regnskabspligt, som for landbrugets vedkommende blev effektiv for tre år siden, er det, i alt fald efter hvad jeg har kendskab til, blevet fulgt af landbruget med så godt som 100 pct. Hvad viser landbrugets regnskaber os — det er jo bl. a. landbruget, man har sigtet til, når man har talt om, hvorvidt et erhverv opgiver sin indkomst rigtigt eller ikke? Disse regnskaber viser os større svingninger i indkomsten og større forbrug, end man havde skønnet gennem ligningen, men når der er tale om svingninger i indkomsterne, kan de jo svinge både op og ned, og det har vi jo også været vidne til i de regnskabspligtige opgørelser for dette erhverv. Det kniber derimod for en del af de andre erhvervsdrivende at følge de gældende regler på dette område, men også her når vi forhåbentlig det tilsigtede.

I § 3 gives der skattemyndighederne ret til at gennemgå det anlagte regnskab

hos den regnskabspligtige for at kunne konstatere effektiviteten samt opgørelsen af varebeholdning, inventar og besætning, og det, forslaget tilsigter, er, at man for det nye regnskabsår giver skattemyndighederne ret til at få indsigt i, hvordan regnskabsformen er anlagt på baggrund af den selvangivelse, der er indgivet. Det kan måske synes meget nærgående, og det er det, man fra en vis side vil kalde posekiggeri. Det forekommer mig imidlertid, at hvis man ser på toldvæsenets regler om indsigtsforhold, så er de adskilligt skrappere end dem, vi kender på skattevæsenets område, men retningslinjerne på disse områder skal jo tilrettelægges af finansministeren i forbindelse med ligningsrådet. Anvendelse af skattemyndighedernes ret på dette område bør dog kun finde sted, når der er tale om ganske særlige forhold. Skattemyndighederne har jo meget at gøre, og det kan hænde, at denne ret, som altså kun bør bruges i ganske særlige forhold, kan blive misbrugt. Det er et af de punkter, vi bliver nødt til at tale om i udvalget, men jeg mener som sagt, at det i ganske særlige tilfælde vil kunne være rimeligt at benytte denne ret for de skattelignende myndigheder.

Vedrørende lønangivelserne fremgår det af lovforslaget, at udbetalinger ikke skal opgives, såfremt det drejer sig om beløb på under 100 kr. Nej, hvis det kun drejer sig om, at en mand således holder 100 kr. uden for angivelsen, vil det selvfølgelig være rimeligt, men jeg har i min praktiske erfaring, at der er adskillige skatteydere, der kan tjene over 1 000 kr. i mindre beløb, og derfor vil jeg spørge, om det kan være rigtigt, at de fremtidig ikke skal svare skat af sådanne beløb.

At man nu pålægger forsikringsselskaber pligt til at give skattevæsenet meddelelse om indbetalte forsikringspræmier og indskud, ligesom pensionskasserne skal give oplysninger om udbetalinger for deres vedkommende, må være absolut rigtigt af hensyn til efterkontrollen af selvangivelserne. Må jeg ikke i samme forbindelse udtrykke håbet om, at denne pligt også vil komme til at gælde for statens pensionsydelse. Det er i dag meget vanskeligt at få fat på disse, men jeg mener, at pligten også må gælde her.

Må jeg med hensyn til den ret, der ifølge